

PORVARITKIN JO HUOMA- MAAVAT ÄITIYSVAKUUTUKSEN VÄLTÄMÄT- TÖMYYDEN

(Jatkoo ensimäiseltä sivulta)

set, hävittävät huonot olosuhteet ja tietämättömyys kotona heidän tilalleen syntyviä ihmistaimia. Jotakin on sen suhteen tehtävä. Mutta mitä?"

Siinäpä se onkin: jotakin on tehtävä, mutta mitä? Mitä voidaan kapitalistisessa yhteiskunnassa tehdä loukkaamatta vallas-
saolevan luokan etuja? Mitä voidaan lakien avulla puristaa ulos tältä järjestelmältä, joka vähänkään liejittäisi noita hirvittäviä epäkohtia?

Äidin ja lapsen suhde on niin läheinen, että porvarilliset reformaattoritkin näkevät turhaksi keinoksi lapsen pelastamisessa sen mittauksen, sille annettun maidon tarkastuksen ja joidenkin muiden lapsen hyvinvoinnin edistämiseksi tarkotettujen yritysten, ellei korjata äidin asemaa ennen lasta. He ovat myöskin tulleet näkemään, että äitien valistaminen lasten hoidossa ei yksin auta, sillä valistuksenkaan avulla ei voida tapella huonoja olosuhteita vastaan. Näiden reformaattorien täytyy myöntää että äitiysvakuutus ja vapaa lääkärintoiminta ja äitejä suojelevat lait ovat ensimmäinen askel lasten kuolevaisuuden rajoittamisessa. He ovat vihdoin joutuneet kysymyksen latvasta sen juureen.

Eräs heikäläinen kirjottaja sanoo: "Yhdysvalloissa on joissakin valtioissa laki, joka kieltää raskauden tilassa olevia naisia työskentelemästä joillakin ammattialoilla joitakin viikkoja ennen ja jälkeen synnytyksen, mutta kun laki ei samalla myönnä noille äideille rahallista avustusta pakollisen työttömyyden ajalla, on se merkityksetön, kuollut kirjain. Äideille täytyy antaa rahallista avustusta riittävän kauan ennen ja jälkeen tuon kriittisen ajan ja vapaata hoitoa ja neuvoja koko odotusajalla. Tähänastiset äitiysvakuutukset ja lait, mikäli niitä on, ovat aivan riittämättömät ja puutteelliset."

Erään naisten julkaisun artikkelissa tästä kysymyksestä sanotaan: "Satojen sukupolvien e-rehdys on ollut se, että syntymättömät lasta on pidetty äidin yksityisasiana. Koulujäissä olevaa lasta ei enää pidetä vanhempensa yksityisasiana, vaan valtio jo pitää oikeutenaan kasvattaa häntä. Nyt olemme jo tulleet näkemään, että syntymättömien lasten oikeudet ovat yhtä tärkeät kuin koululastenkin. Niin pian kuin valtiot ja kunnat tämän oivaltavat, ne yksinkertaisesti ottavat velvollisuudekseen auttaa äideiksi tulevia kaikin keinoin niin, että heidän lapsensa tulevat maailmaan terveinä ja voimakkaana. Ne asiat, joita naiset ovat nähin asti ennakkoluuloisesti pitäneet keskenään kuis-kailtavina asioina, tulevat kunnan ja valtion valvonnan alaiseksi. Kunnan puolesta tulee äideille antaa huolenpitoa ja neuvoja, vieläpä rahaa ja ravintoa."

Dr. Anna Shawn, johtavan amerikalaisen suffragetin, luennoitsijan ja kirjailijan mielipiteille äidin yhteiskunnallisesta asemasta on usein ivaten naurettu, mutta samaan tulokseen näyttävät konservatiivisemmatkin porvarit tulevan. Dr. Shaw sanoo: "Naisten pitäisi saada valtiolta elatus ja huolenpito koko äitiyden ajalla eikä äidin toimeen-

tulon ja hyvinvoinnin saisi olla jostakin miehestä riippuvainen."

Hänen käsitteensä mukaan ihmisen — yhteiskunnan jäsenen — maailmaan saattaminen on yhteiskuntahyödyllistä työtä, joka on sen tekijälle — äidille — korvattava riittävällä toimeentulolla ja huolellisella hoidolla. Dr. Shaw ei ole ainoa, joka tahtoi tehdä äitiyden riippumattomaksi avioliitosta eli perheen isän ansiosta. Samaa kantaa ajavat monet sosialistitkin. Meillä työläisnaisilla ei liene mitään syytä — paitsi vanhanäikaiset tapalit ja lapselliset tunnesyyt — estämässä meitä hyväksymästä äitiyden täydellistä korvausta ja kunnan hoidon ja valvonnan alaiseksi saattamista. Meidän juuri tulisi työskennellä siihen suuntaan, että täydellinen äitiysvakuutus saataisiin aikaan.

Englannissa on juuri hyväksytty laki, joka myöntää hallituksen avustuksen, vapaan lääkärintoimintaan ja lääkkeet kaikille äideille ja lapsille. Samanlainen laki on tekeillä Yhdysvalloissaakin parhaillaan. Vaikka sanotun lain voimaan tuloa onkin painostamassa monet naisten yhdistykset, monet lääkärit ja lapsitoimisto, niin onpahan epätietoista tuleeko se hyväksytyksi. Ehkäpä menee samaa tietä kuin lapsityölaki ja naisten äänioikeuskysymys.

Kapitalistiselta yhteiskunnalta on perin vaikea puristaa ulos sellaisia oikeuksia kuin nuo reformaattorit vaativat, sillä ne koskisivat liian kovasti jo omistavan luokan kukkaroon, mutta jonkunlaisiin lievityskokeihin täytyy nykyisen järjestelmänkin ryhtyä, kun epäkohdat kerran ovat niin huutavat, että konservatiiviset naisten lehdetkin jo ottavat ohjelmaansa edellämaitunlaisten radikaalisten yhteiskunnallisten reformien ajamisen.

Työläisnaiset voivat parhaiten edistää äitiysvakuutuksen ja muiden työväenluokan oloja parantavien lakien voimaan tuloa äänestämällä sosialistisia lainlaittoja ja kongressimiehiä, sillä he eivät koskaan vetäydy kapitalistien rahasäkkien varjoon silloin kun sellaiset asiat ovat kysymyksessä, kuten muiden puolueiden edustajat tekevät.

Kuitenkin, vasta sosialistisessa yhteiskunnassa voimme toivoa aikaa, jolloin äitiys on oikeassa kunniansa ja arvossa ja jolloin valoisa ja lämmin maailma odottaa tervetulleena jokaista syntävää ihmislasta.

YSTÄVÄNI ALEXANDRA KOLLONTAY.

(Jatkoo ensimäiseltä sivulta)

ihanimpia, viehättävimpiä naisia joita olen nähnyt. Hän on hyvin oppinut. Hän puhuu seitsemää kieltä puhtaasti. Hän on kirjottanut monta arvokasta kirjaa, m. m. tarkan tutkielman Suomi-kysymyksestä. Hän on kansainvälisistä sosialistinaisista kaikista etevin puhuja. Paitsi Jean Jauresia, Europan etevintä puhujaa, hän loisti edellä kaikkia miespuhujakin kansainvälisessä sosialistien kongressissa.

Jos hän olisi tyytynyt elämään erossa kansasta, olisi hän saanut olla mitä läheisimmässä yhteydessä Romanoffien kanssa. Sensijaan hän vaelsi köyhänä maanpakolaisena ympäri Europpaa.

Jokainen, joka tuntee Alexandra Kollontayn hyvin, ja rauhallisesti, häntä puolustamatta kuuntelee häntä vastaan tehtyjä katalia syytöksiä, on halveksit-

tava. Olen varma, että kaikki Europan toverit, jotka todellisesti ovat sosialisteja, tulevat häntä puolustamaan.

Hän, Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg ja Clara Zetkin olivat hyviä ystäviä. Revisionistit eivät hänestä pitäneet eivätkä ne sosialistit, jotka riensivät isänmaan avuksi heti kun sota julistettiin. Karl Kautsky on hänen ystävänsä ja juuri hänen kauttansa minäkin tutustuin Kautskyyen ja hänen miellyttävään vaimoonsa.

Niin, totuus noiden asiakirjojen suhteen tulee kyllä kerran ilmi. Minä olen yhtä varma siitä, että Alexandra Kollontay ei ole saanut rahaa Saksan hallitukselta kuin siitäkin, että Karl Liebknecht, Trotsky ja Lenin eivät ole Saksan keisarin palkkiamia. Syytökset heitä kaikkia vastaan ovat yhtä naurettavia.

Jos bolshevikit olisivat Saksan kätyreitä, niin kuinka se on kun Maxim Gorkij on luopunut sosialivallankumouksellisista ja liittynyt bolshevikeihin? Eikä kukaan voine epäillä Maxim Gorkijin rehellisyyttä.

Kun vallankumouksen alkupuolella luin, että Maxim Gorkij on eronnut bolshevikeista, satuivat nuo sanat sieluuni kuin terävät miekat, sillä olen rakastanut häntä vuoden 1905 vallankumouksesta asti. Sanoma, jonka hän julisti, uhkui vallankumouksellisista henkeä ja kansainvälistä toveruutta ja innosti maailmaa. Hän sanoi:

"Me emme ole tattareita, armenialaisia, venäläisiä tai juutalaisia, vaan olemme kansainvälistä proletariaattia."

Nyt on Maxim Gorkij jälleen yhtynyt bolshevikeihin, koska — hän sanoo — niitä parjataan ja koska hän uskoo, että bolshevikit yrittävät uskollisesti turvata Venäjän kansan etuja.

Tämä Maxim Gorkijin lausunto pitäisi vakuuttaa jokaista sosialistia niin paljon, että he odottaisivat koko totuuden ilmitulemista ennenkuin ryhtyvät tuomitsemaan bolshevikeja.

Rouva H. oli oikein kuuluisan siisti emäntä. Hän orjuutti kaikkia perheensä jäseniä siisteydellään niin, että heidän täytyi huoneeseen tultuaan riisua jalkinansa postuaan.

"Kuulehan, uppo," hän sanoi kerran miehelleen, "minä löysin eilen pienen rasvapilkun ruokasalin tuolista ja luulen sen jääneen noista sinun työhuoneistasi."

Hetken vaitiolon jälestä kuului ukon vastaus: "Minä olen riisunut kenkäni joka kerran kun olen tullut tähän huoneeseen viimeisen viidentoista vuoden ajalla, mutta jos minun täytyy riisua vielä muutamkin, niin minä jo sanon sitä vastaan."

PARANSI HÄNEN KUVEREPEÄ- MÄNSÄ.

Minä repesin pahasti nosteassani kirstua monta vuotta takaperin. Toivotit sanoivat ainoan toivon parantumiseen olevan leikkaus. Kuveyöt eivät auttaneet minua. Vihdoin sain jotakin, joka paransi minut nopeasti ja täydellisesti. Siitä on kulunut vuosia, eikä repeämä ole palannut, vaikka teen kovaa työtä kirvesmiehenä. Ei ollut mitään leikkausta, ei ajanhukkaa, ei vaivaa. Ei minulla ole mitään myytävänä, mutta annan täydellisen tiedon miten voitte löytää täydellisen parannuksen ilman leikkausta, jos kirjoitate minulle, Eugene M. Pullen, Carpenter 599 E. Marcus Avenue, Manassquan, N. J. Leikkaa tämä ilmoitus ja näyttäköö se jollekin toisille, jotka ovat repeytyneet — voitte pelastaa jonkun henken, eli ainakin lopettaa tuskan, joka johtuu repeytymisestä ja leikkauksen pelon ja vaarallisuuden.

Verta

Kuuletteko kullan kilinää? — Lakkaamatta juoksevana virtana heitetään ulos — 10 miljoonaa kruunua tunnissa. En ole koskaan tietänyt, että oli olemassa niin paljon kultaa ja mitä 10 miljoonaa kruunua tunnissa on, en käsiti, sillä minä olen tottunut laskemaan äyreyä. Kuuletteko kulan kilinää? Näettehän että tuota kultaista metallia käytetään tuon liian paljon ylistetyn kansallisuuden nimessä, rahavirta juoksee lakkaamatta ja se käy punaseksi ja tulee vrecksi.

Kymmenen miljoonan kruunun edestä verta tunnissa — kuinka monta kuutiosylyä se tekee?

Kysynkö kummallisesti — no eikö maailma ole kummallinen koska se tahtoo kaikkea tuota verta? Eikö sillä todellakin ole mitään muuta, jonka edestä se antaisi rikkautensa?

Minä tunnen tuolla kadulla muutamia köyhiä vaimoja ja lapsia, jotka kärsivät nälkää — mutta saada rahaa ruuaksi on niin vaikeaa.

Ja kuitenkin on niin paljon rahaa maailmassa.

Sota maksaa 10 miljoonaa kruunua tunnissa!

Kuinka monta rikkiruhjottua ruumista antaa se minuutissa?

Kysynkö kuin hullu — vai eikö maailma ole hullu ja tekee hullun arviolaskuja?

Kun heillä ei ole kyllin kultaa, no niin, pudottavat he kirkonkellot alas ja sulattavat ne tykeiksi, jotka Jeesuksen väärinkäytetyssä nimessä levittävät rykmenttien savuavia sisälmyksiä ulos niittyjen kukkien yli. —

On aamu ja minä otan sanomalehden, sillä minähän elän valistuneessa vuosisadassa, aikana jolloin on mahdollista saada tieto kaikista suurista tapahtumista, jotka ovat tapahtuneet viime kuukautena päivinä.

Minä levitin sanomalehden — ja rivit hämmennyvät silmiäni edessä, kaikki muodostuu harmaaksi massaksi, joka muuttuu punasiksi pilviksi — ja minä näen verta — verta — verta 240 miljoonan kruunun edestä ihmisverta eilispäivästä tähän päivään — mikä meri — ja sen takana on toinen, itkun meri — jällelle jääneitten kyyneleet.

Mutta edempänä lehdessä luen joskus vaatimuksen: Rauha!

Silloin kohotan päätäni ja katson odottaen niitä yksityisiä kohti, jotka kokoontuvat joukottain ja koettavat saada äänensä kuulumaan kiehuvan, vaahtoilevan verimeren hyökyaaltojen pauhun yli.

Mutta yhä vielä muutetaan kultamiljoonat höyryvään ihmisvereen. Miksi tehdään niin? Tiedän ainoastaan, että — se yhteiskunta, joka tekee kaikki voitavansa vuodattaakseen verensä kuiviin — sillä ei ole elonvoimaa. Tulokoon uusi yhteiskunta!

Eräs tuntematon.
Suomentanut E. Hyypeläin.

LEIMASIMIA (Rubber Stamps)

kaikesta laadusta saa tilata Toverit Kirjakaupasta.

+++++

++++
+ SUOSITTELEMME AJURI-
+ LIIKETTÄMME!
++++

++++
+ Olemme aina valmiit palve-
+ lemaan teiltä kaikenlaisella
+ ajuriliikkeen alaan kuuluvalla
+ työllä.
++++

++++
+ SEABORG TRANSFER CO.
+ Puhelin 466. Astoria, Ore.
++++

+++++